

Vinner jeg; kan jeg kalle meg verdensmester på bass, det hadde vært helt konge!

Andreas er plukket ut som topp-10 i prestisjefyllt gitarkonkurranse

ANDREAS OXHOLM: - Jeg hadde aldri trodd jeg skulle gå videre i denne konkurransen. Om ei ukens tid får jeg vite om topp-10 blir topp-3.

FOTO: KIRSTI TORESDATTER BISETH

Han er lett gjenkjennelig Andreas Oxholm (24), Larviks unge bass-fan-tom, i det han klyver opp trappa på Munken med bassen på ryggen og med den karakteristiske hatten over de lyse krøllene.

KIRSTI TORESDATTER BISETH
kirsti.biseth@op.no

- Jeg hadde helt glemt at jeg hadde sendt inn en video til den konkurransen. Det er mange måneder siden, og jeg hadde vel ikke helt trua på at jeg skulle gå videre uansett og glemte det helt.

«Guitarist of the year 2019»

Konkurransen Andreas sikter til er en verdensomspennende konkurranse for gitarister. For første gang i år har de også åpnet en egen klasse for bassister.

«Guitarist of the year», som konkurransen heter arrangeres i samarbeid med en rekke store musikkmagasiner. Juryn mottar årlig flere tusen bidrag fra hele verden, og plukker i første omgang ut ti deltakere, som deretter blir redusert til tre finalister som får ta turen til London i september for å spille sine bidrag live foran juryn.

Jury med musikalsk tyngde

- Her er det en jury av fagfolk, etablerte musikere som er helt i toppsjiktet på sine instrumenter som skal vurdere hva vi kan både rent teknisk og musikalitet.

I år består den blant annet av Mark King fra Level 42 og Robert Trujillo fra Metallica, de er ingen hvem som helst, sier Andreas og gliser.

At Andreas leste om konkurransen, og sendte inn et bidrag var egentlig litt tilfeldig.

- Jeg er egentlig litt skeptisk til å

konkurrere i musikk, det er jo så individuelt. Det som er bra for noen kan være helt uinteressant for en annen, men denne konkurransen syns jeg er litt annerledes.

Surrealistisk og gøy

- Da jeg fikk mailen i forrige uke om at jeg hadde blitt tatt ut blant topp-10 som hadde sjansen til å gå videre til finalen, tenkte jeg bare at den mailen kan jo ikke være til meg, og hva gjør jeg i dette selskapet her?

At jeg, fra lille Larvik blir plukket ut blant de ti beste i verden på mitt instrument føles helt surrealistisk, men utrolig gøy.

- Det første jeg gjorde var å ta en telefon til foreldrene mine og roste dem på familien. Jeg har foreldre som har støtta meg hele tiden i valget om å satse på musikk. Dette er en tøff bransje, og det skal litt til å klare å leve av det, men foreldrene mine har alltid støtta meg og trodd på meg, det er viktig, sier Andreas litt ettertenksomt.

- I løpet av juli får jeg vite om jeg havner blant finalistene. Finalen er en del av «UK guitar show» i London 21.-22. september. Jeg prøver å ikke tenke for mye på det, ikke bygge opp for høye forventninger, for kanskje å bli skuffa.

Jeg håper selvfølgelig at jeg går videre til finalen, og at jeg vinner, men bare det å komme topp-10 av så mange bidrag fra gode musikere fra hele verden, er egentlig mer enn nok for meg, men å vinne og kunne kalle meg verdensmester på bass hadde jo klart vært helt kongel!

Bass som soloinstrument

- Konkurransen er en ting, man kan vel sikkert diskutere hvor riktig det er å gjøre det, men det er en måte å bli sett på, og en fin måte å fokusere på bassen som instrument.

- Bassisten havner jo som regel litt i skyggen av frontfigurene på en scene, lengst bak sammen med trom-

misen som et maskineri i bandet.

Målet mitt er å kunne vise fram bassen som et soloinstrument, ikke bare være et bindeledd mellom trommer og gitar. De fire strengene kan brukes til så mye mer.

- Andreas har ofte fått kjenne på skepsisen fra konsertarrangører.

- Ja, det er ikke lett å booke konserter bestendig, de blir ofte litt stille når jeg forklarer at jeg spiller solo-bass, helt alene uten noe band. Mange syns nok det høres litt sært ut, men de skifter som regel mening når de tar seg tid til å høre på hva jeg gjør, smiler han.

Spillelista og nytt album

- Nå i sommer har det vært mye jobb med Spillelista her på Munken, men jeg jobber også med et nytt album som kommer ut neste år. Det blir kanskje litt mer kommersielt enn de jeg har gitt ut tidligere, denne gangen blir det til og med vokal, ikke bare instrumentalt.

Det er egentlig for å få et litt større publikum, jeg vil jo på flest mulig skal få høre musikken jeg lager, men bassen har fremdeles hovedfokus.

Andreas håper også at en god plassering i konkurransen kan være en fin måte å få promotert musikken sin.

- Fjorårets vinner, Gabriel Cyr, gikk fra å ha 300 følgere på sin YouTube kanal, til 36.000 følgere etter konkurransen, så her finnes det muligheter.

Bare det å komme blant de ti åpner nye muligheter for meg. Det er definitivt noe å ha på CV-en, og en inngangsbillett i musikkmiljøet. Kanskje jeg til og med slipper å syngje på neste albumet, ler Andreas.

- Jeg holder deg oppdatert om hvordan det går, så får vi bare kryssse fingra, roper han i det bade krøllene, hatten og bassen forsvinner inn i en ventende bil, på vei til neste avtale.